

Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE SĄDU (piąta izba w składzie powiększonym)

z dnia 10 września 2020 r.*

Skarga o stwierdzenie nieważności – Przywóz ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży i Mjanmy/Birmy – Środki ochronne – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/67 – Legitymacja procesowa czynna – Interes prawny – Oddalenie zarzutu niedopuszczalności

W sprawie T-246/19

Królestwo Kambodży,

Cambodia Rice Federation (CRF), z siedzibą w Phnom Penh (Kambodża),

które reprezentują adwokaci R. Antonini, E. Monard oraz B. Maniatis,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, którą reprezentują A. Biolan, H. Leupold oraz E. Schmidt, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/67 z dnia 16 stycznia 2019 r. wprowadzającego środki ochronne wobec przywozu ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży i Mjanmy/Birmy (Dz.U. 2019, L 15, s. 5),

SĄD (piąta izba w składzie powiększonym),

w składzie: S. Papasavvas, prezes, D. Spielmann, U. Öberg (sprawozdawca), R. Mastroianni i R. Norkus, sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

wydaje następujące

* Język postępowania: angielski.

Postanowienie

I. Okoliczności powstania sporu

- 1 Cambodia Rice Federation (CRF) jest stowarzyszeniem, które broni interesów przemysłu ryżowego w Kambodży. W skardze złożonej razem z Królestwem Kambodży wskazuje ono, że działa w tej sprawie w imieniu swoich członków, którzy to członkowskie wszyscy są podmiotami tego sektora, oraz w swoim własnym imieniu.
- 2 Od 1970 r. Unia Europejska przyznaje preferencje handlowe krajom rozwijającym się w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych.
- 3 Ogólne preferencje taryfowe przyznawane na zasadach braku wzajemności przez Unię są włączone do autonomicznego systemu handlu stworzonego w celu zachęcenia krajów rozwijających się do zmniejszenia ubóstwa oraz wspierania prawidłowego zarządzania i trwałego rozwoju poprzez wspieranie generowania dodatkowych dochodów dzięki handlowi międzynarodowemu zgodnie z motywem 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 (Dz.U. 2012, L 303, s. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem GSP”). W związku z tym system przewidziany w rozporządzeniu GSP funkcjonuje jako wyraz unijnej polityki współpracy na rzecz rozwoju.
- 4 W ramach rozporządzenia GSP Unia przyznaje krajom rozwijającym się preferencyjny dostęp do swojego rynku w formie obniżenia zwykłych stawek celnych wspólnej taryfy celnej, który składa się z systemu ogólnego i dwóch systemów szczególnych. System o nazwie „wszystko oprócz broni” (zwany dalej „systemem EBA”) jest specjalnym systemem dla krajów najsłabiej rozwiniętych.
- 5 Aby móc korzystać z systemu EBA, kraj musi zostać uznany przez Organizację Narodów Zjednoczonych za jeden z krajów najsłabiej rozwiniętych (art. 17 rozporządzenia GSP). Wykaz krajów korzystających z systemu EBA, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. c) rozporządzenia GSP, został zawarty w załączniku IV do tego rozporządzenia.
- 6 W ramach systemu EBA przywóz do Unii ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży i z Mjanmy/Birmy (zwanego dalej „produktem objętym postępowaniem”) korzystał z pełnego zawieszenia ceł wspólnej taryfy celnej na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia GSP.
- 7 W dniu 16 lutego 2018 r. Republika Włoska, wspierana następnie przez inne państwa członkowskie, złożyła do Komisji Europejskiej na podstawie art. 22 i art. 24 ust. 2 rozporządzenia GSP wniosek o przyjęcie środków ochronnych w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.
- 8 Zgodnie z art. 22 ust. 1 rozporządzenia GSP, jeżeli produkt pochodzący z kraju korzystającego z któregośkolwiek z rozwiązań preferencyjnych, o których mowa w art. 1 ust. 2, jest przywożony w ilości lub po cenie, które powodują lub mogą powodować poważne trudności dla unijnych producentów podobnych lub bezpośrednio konkurujących produktów, zwykłe cła określone we wspólnej taryfie celnej na ten produkt mogą zostać ponownie wprowadzone.
- 9 W dniu 16 marca 2018 r. Komisja wszczęła dochodzenie w sprawie środków ochronnych dotyczących przywozu produktu objętego postępowaniem w celu zebrania informacji niezbędnych do przeprowadzenia szczegółowej oceny. Dochodzenie to obejmowało, między innymi, udział rządu Kambodży, CRF i niektórych producentów eksportujących z Kambodży.

- 10 W wyniku dochodzenia w sprawie środków ochronnych Komisja po stwierdzeniu, że produkt objęty postępowaniem był przywożony w ilościach i po cenach, które spowodowały poważne trudności dla przemysłu unijnego, podjęła decyzję, przyjmując rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/67 z dnia 16 stycznia 2019 r. wprowadzające środki ochronne wobec przywozu ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży i Mjanmy/Birmy (Dz.U. 2019, L 15, s. 5, zwane dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”), o czasowym przywróceniu ceł wspólnej taryfy celnej na przywóz produktu objętego postępowaniem. Komisja uznała, że środki ochronne powinny zostać przyjęte na okres trzech lat, i wprowadziła stopniową obniżkę stosowanej stawki celnej.

II. Postępowanie i żądania stron

- 11 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 10 kwietnia 2019 r. Królestwo Kambodży i CRF wniosły niniejszą skargę.
- 12 Odrębnym pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 28 czerwca 2019 r. Komisja podniosła na podstawie art. 130 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem zarzut niedopuszczalności skargi.
- 13 W dniu 21 sierpnia 2019 r. Królestwo Kambodży i CRF przedstawiły uwagi w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności.
- 14 W dniu 28 lutego 2020 r. Sąd zadał stronom pytania na piśmie w ramach środków organizacji postępowania przewidzianych w art. 89 regulaminu postępowania przed Sądem. Komisja zastosowała się do tego wezwania w wyznaczonym terminie.
- 15 W skardze Królestwo Kambodży i CRF wnoszą do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia;
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
- 16 Podnosząc zarzut niedopuszczalności, Komisja wnosi do Sądu o:
- odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej;
 - obciążenie Królestwa Kambodży i CRF kosztami postępowania.
- 17 W uwagach dotyczących zarzutu niedopuszczalności Królestwo Kambodży wnosi do Sądu o:
- oddalenie zarzutu niedopuszczalności;
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia;
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.

III. Co do prawa

- 18 Zgodnie z art. 130 § 1 regulaminu postępowania, jeżeli strona pozwana o to wnosi, Sąd może rozstrzygnąć w przedmiocie niedopuszczalności skargi bez rozpoznawania sprawy co do istoty. W takim przypadku, zgodnie z art. 130 § 7 regulaminu postępowania, Sąd rozstrzyga w przedmiocie wniosku w możliwie najkrótszym czasie lub, jeżeli uzasadniają to szczególne okoliczności, pozostawia go do rozstrzygnięcia w wyroku.

- 19 W niniejszej sprawie, jako że Komisja wniosła o rozstrzygnięcie w przedmiocie niedopuszczalności, Sąd, uznając, że akta sprawy wystarczająco wyjaśniają okoliczności zawisłej przed nim sprawy, postanawia rozstrzygnąć w przedmiocie tego wniosku bez dalszych czynności procesowych.
- 20 Na poparcie zarzutu niedopuszczalności Komisja podnosi przede wszystkim, że Królestwo Kambodży i CRF nie spełniają przesłanek posiadania czynnej legitymacji procesowej w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE.
- 21 Przede wszystkim Komisja, nie zajmując wyraźnie stanowiska w sprawie zakresu stosowania art. 263 akapit czwarty TFUE dotyczącego objęcia suwerennego państwa obcego jurysdykcją sądów Unii, zwraca się jednak do Sądu o zbadanie argumentów Rady w sprawie, która doprowadziła do wydania wyroku z dnia 20 września 2019 r. Wenezuela/Rada (T-65/18, odwołanie w toku, EU:T:2019:649), a w szczególności zarzutu, zgodnie z którym państwa trzeciego nie można uznać za „osobę fizyczną lub prawną” w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE.
- 22 Następnie Komisja twierdzi, że Komisja utrzymuje, że zaskarżona decyzja nie dotyczy bezpośrednio Królestwa Kambodży i CRF.
- 23 W tym względzie Komisja podnosi, po pierwsze, że zaskarżone rozporządzenie nie wywołuje skutków prawnych w Kambodży, a zatem nie może prawnie dotyczyć Królestwa Kambodży i CRF.
- 24 Po drugie, nawet gdyby zaskarżone rozporządzenie mogło wywołać skutki prawne w Kambodży, to jednak nie ogranicza ono ani nie zakazuje wywozu ryżu siewnego indyjskiego z Kambodży do Unii. Komisja dodaje, że zaskarżone rozporządzenie jest jedynie konsekwencją warunków proceduralnych przewidzianych w rozporządzeniu GSP, które powodują czasowe zawieszenie korzyści z systemu EBA. Niekorzystne warunki konkurencji i negatywny wpływ na działalność wywozową do Unii, jakie zaskarżone rozporządzenie mogłoby przynieść Królestwu Kambodży i CRF, stanowią jedynie faktyczne zarzuty o charakterze ogólnym.
- 25 Po trzecie, zdaniem Komisji, skutki prawne wynikające z zaskarżonego rozporządzenia mogą wynikać jedynie z jego wdrożenia przez organy celne państw członkowskich i wystąpiłyby jedynie na poziomie importerów w Unii, którzy nie są stronami sporu.
- 26 Po czwarte, Komisja podnosi, że zaskarżone rozporządzenie wymaga stosowania przepisów wykonawczych przez organy celne państw członkowskich, a w ten sposób nie wywołuje ono samo przez się i bez środków wykonawczych żadnego konkretnego skutku prawnego dla Królestwa Kambodży i CRF.
- 27 Wreszcie, Komisja utrzymuje, że zaskarżone rozporządzenie nie dotyczy Królestwa Kambodży i CRF.
- 28 W tym względzie Komisja podnosi, po pierwsze, że zaskarżone rozporządzenie jest aktem o zasięgu ogólnym, który wymaga przepisów wykonawczych i który w ten sam sposób dotyczy wszystkich faktycznych lub potencjalnych importerów danego produktu objętego postępowaniem, a nie indywidualizuje Królestwa Kambodży i CRF.
- 29 Po drugie, Komisja twierdzi, że zaskarżone rozporządzenie należy odróżnić od aktów hybrydowych, takich jak rozporządzenia antydumpingowe, które indywidualizują dany podmiot gospodarczy, ponieważ nie zawiera ono żadnej indywidualnej decyzji, która indywidualizowałaby Królestwo Kambodży i CRF.
- 30 Po trzecie, Komisja podnosi, że zaskarżone rozporządzenie, jako akt o zasięgu ogólnym, nie definiuje żadnej konkretnej kategorii [podmiotów], której dotyczyłoby wspomniane rozporządzenie, i dodaje, że nic nie wskazuje na to, aby interesy Królestwa Kambodży i CRF pokrywały się z interesami danej kategorii [podmiotów].

- 31 Po czwarte, Komisja podnosi, że nawet gdyby istniała kategoria [podmiotów] objęta zakresem zaskarżonego rozporządzenia, to i tak niekoniecznie obejmowałaby ona Królestwo Kambodży i CRF, ponieważ nic nie wskazuje na to, że reprezentują one wszystkie interesy takiej kategorii [podmiotów].
- 32 Po piąte, Komisja podnosi, że sama okoliczność, iż Królestwo Kambodży i CRF uczestniczyły w dochodzeniu poprzedzającym przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia, nie prowadzi do ich indywidualizacji przez wspomniane rozporządzenie.
- 33 Pomocniczo Komisja podnosi, że Królestwo Kambodży i CRF nie mają żadnego bezpośredniego osobistego interesu prawnego we wniesieniu skargi przeciwko zaskarżonemu rozporządzeniu.
- 34 W tym względzie Komisja podnosi, że zaskarżone rozporządzenie nie ma zastosowania do terytorium Kambodży, lecz do terytorium objętego wspólną taryfą celną Unii, a zatem nie ma ono wiążących skutków prawnych dla sytuacji Królestwa Kambodży i CRF. Komisja dodaje, że zaskarżone rozporządzenie nie stoi na przeszkodzie wywozowi ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży do Unii i powoduje co najwyżej teoretyczną i przyszłą ogólną szkodę faktyczną w postaci ewentualnego spadku sprzedaży. Ponieważ skutki prawne zaskarżonego rozporządzenia ponoszą wyłącznie podmioty Unii, zaskarżone rozporządzenie nie wyrządza żadnej szkody osobistej Królestwu Kambodży ani CRF.
- 35 Królestwo Kambodży i CRF kwestionują argumenty Komisji.

A. W przedmiocie czynnej legitymacji procesowej Królestwa Kambodży i CRF

- 36 Tytułem wstępu należy przypomnieć, że w duchu traktatów leży zapewnienie możliwości wniesienia skargi bezpośredniej przeciwko wszelkim przepisom wydanym przez instytucje i mającym na celu wywołanie skutku prawnego (zob. wyrok z dnia 23 kwietnia 1986 r., *Les Verts/Parlament*, 294/83, EU:C:1986:166, pkt 24 i przytoczone tam orzecznictwo). W ten sposób postanowienia traktatów dotyczące czynnej legitymacji procesowej jednostek nie mogą być interpretowane w sposób zawężający (wyroki: z dnia 15 lipca 1963 r., *Plaumann/Komisja*, 25/62, EU:C:1963:17, s. 222; z dnia 11 lipca 1996 r., *Métropole télévision i in./Komisja*, T-528/93, T-542/93, T-543/93 i T-546/93, EU:T:1996:99, pkt 60).
- 37 Unia Europejska jest bowiem wspólnotą prawa, co oznacza, że zarówno państwa członkowskie, jak i instytucje podlegają kontroli zgodności wydanych przez nie aktów z traktatami, które ustanawiają kompletny system środków zaskarżenia i postępowań w celu przyznania Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej kontroli zgodności z prawem aktów instytucji (zob. podobnie wyrok z dnia 23 kwietnia 1986 r., *Les Verts/Parlament*, 294/83, EU:C:1986:166, pkt 23, 24).
- 38 Owa zasada skutecznej ochrony sądowej jest ogólną zasadą prawa Unii, która wynika z tradycji konstytucyjnych wspólnych państwom członkowskim i która została również ustanowiona w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (wyroki: z dnia 27 czerwca 2013 r., *Agrokonsulting-04*, C-93/12, EU:C:2013:432, pkt 59; z dnia 5 listopada 2019 r., *EBC i in./Trasta Komerbanka i in.*, C-663/17 P, C-665/17 P i C-669/17 P, EU:C:2019:923, pkt 55, 56).
- 39 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem dopuszczalność skargi wniesionej na podstawie art. 263 akapit czwarty TFUE przez osobę fizyczną lub prawną na akt, którego nie jest ona adresatem, jest uzależniona od warunku, czy uznaje się istnienie po jej stronie legitymacji czynnej, która występuje w dwóch sytuacjach. Po pierwsze, skargę taką można wnieść pod warunkiem, że akt dotyczy tej osoby bezpośrednio i indywidualnie. Po drugie, taka osoba może wnieść skargę na akt regulacyjny niewymagający przepisów wykonawczych, jeżeli dotyczy on jej bezpośrednio (zob. wyrok z dnia 17 września 2015 r., *Mory i in./Komisja*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, pkt 59, 91 i przytoczone tam orzecznictwo; postanowienie z dnia 12 stycznia 2017 r., *Amrita i in./Komisja*, C-280/16 P,

niepublikowane, EU:C:2017:9, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo; wyrok z dnia 13 marca 2018 r., European Union Copper Task Force/Komisja, C-384/16 P, EU:C:2018:176, pkt 32 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 40 W tym względzie należy zauważyć, że akty ustanawiające środki ochronne mogą dotyczyć bezpośrednio i indywidualnie osób fizycznych lub prawnych, które mogą wykazać, że zostały one zidentyfikowane w aktach Komisji lub że dotyczyły ich dochodzenia przygotowawcze (zob. analogicznie wyroki: z dnia 21 lutego 1984 r., Allied Corporation i in./Komisja, 239/82 i 275/82, EU:C:1984:68, pkt 10–12; zob. także wyroki: z dnia 28 lutego 2019 r., Rada/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, pkt 73, 79 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 13 września 2013 r., Huvis/Rada, T-536/08, niepublikowany, EU:T:2013:432, pkt 25 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 41 Pomimo że orzecznictwo przywołane w pkt 40 powyżej dotyczy rozporządzeń ustanawiających cła antydumpingowe, to jednak ma ono również znaczenie w niniejszej sprawie. Orzeczono już bowiem, że przesłankę, zgodnie z którą rozporządzenie może wnieść skargę jedynie wtedy, gdy akt dotyczy jej nie tylko bezpośrednio, ale również indywidualnie, należy interpretować w świetle prawa do skutecznej ochrony sądowej przy uwzględnieniu różnych okoliczności, które mogą indywidualizować stronę skarżącą (zob. podobnie wyroki: z dnia 25 lipca 2002 r., Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, EU:C:2002:462, pkt 44; z dnia 1 kwietnia 2004 r., Komisja/Jégo-Quére, C-263/02 P, EU:C:2004:210, pkt 36; z dnia 28 kwietnia 2015 r., T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja, C-456/13 P, EU:C:2015:284, pkt 44).
- 42 Ponadto zgodnie z orzecznictwem rozporządzenia ustanawiające środki ochronne, nawet jeśli ze względu na ich charakter i zakres mogą mieć charakter normatywny w tym znaczeniu, że znajdują zastosowanie do ogółu zainteresowanych podmiotów gospodarczych, to jednak mogą dotyczyć w sposób indywidualny niektórych osób fizycznych lub prawnych ze względu na ich szczególne cechy lub sytuację faktyczną, która odróżnia je od wszelkich innych osób (zob. wyrok z dnia 10 kwietnia 2003 r., Komisja/Nederlandse Antillen, C-142/00 P, EU:C:2003:217, pkt 65 i przytoczone tam orzecznictwo; postanowienie z dnia 30 kwietnia 2003 r., VVG International i in./Komisja, T-155/02, EU:T:2003:125, pkt 40, 41 i przytoczone tam orzecznictwo; zob. także podobnie wyrok z dnia 17 stycznia 2002 r., Rica Foods/Komisja, T-47/00, EU:T:2002:7, pkt 34, 36). Rozporządzenie ustanawiające środki ochronne może zatem, podobnie jak rozporządzenie ustanawiające cła antydumpingowe, mieć charakter hybrydowy.
- 43 Ponieważ Królestwo Kambodży i CRF nie są adresatami zaskarżonego rozporządzenia, to w świetle tych zasad należy zbadać, czy chodzi o osoby fizyczne lub prawne, których zaskarżone rozporządzenie dotyczy bezpośrednio i indywidualnie.

1. Odnośnie do Królestwa Kambodży

a) W przedmiocie pojęcia „osoby fizycznej lub prawnej” w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE

- 44 W odpowiedzi na pytanie zadane przez Sąd w ramach środków organizacji postępowania Komisja potwierdziła, że nie podnosi wyraźnie zarzutu niedopuszczalności skargi wniesionej przez Królestwo Kambodży opartego na pojęciu „osoby fizycznej lub prawnej” w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE. Zauważyła ona jednak, że kwestia dopuszczalności sprawy przed Sądem stanowi bezwzględną przesłankę procesową, którą w razie potrzeby należy uwzględnić z urzędu.
- 45 W tym względzie należy przypomnieć, że celem art. 263 akapit czwarty TFUE jest przyznanie odpowiedniej ochrony sądowej wszystkim osobom fizycznym i prawnym, których akty instytucji Unii dotyczą bezpośrednio i indywidualnie (wyrok z dnia 10 czerwca 2009 r., Polska/Komisja, T-257/04, EU:T:2009:182, pkt 53; postanowienie z dnia 10 czerwca 2009 r., Polska/Komisja, T-258/04, niepublikowane, EU:T:2009:183, pkt 61).

- 46 Przepisy art. 263 akapit czwarty TFUE powinny być przedmiotem wykładni celowościowej (zob. podobnie wyrok z dnia 15 lipca 1963 r., Plaumann/Komisja, 25/62, EU:C:1963:17, s. 222), w związku z czym wykluczenie co do zasady państw trzecich z ochrony sądowej przyznanej na podstawie tego artykułu byłoby sprzeczne z jego celem.
- 47 Ponadto, o ile państwo trzecie nie może domagać się czynnej legitymacji procesowej przyznanej przez system Unii państwom członkowskim, o tyle jednak ma ono zdolność sądową, którą przepis ten przyznaje osobom prawnym (wyrok z dnia 10 czerwca 2009 r., Polska/Komisja, T-257/04, EU:T:2009:182, pkt 52; postanowienie z dnia 10 czerwca 2009 r., Polska/Komisja, T-258/04, niepublikowane, EU:T:2009:183, pkt 60; opinia rzecznika generalnego M. Poiaresa Madura w sprawie Polska/Rada, C-273/04, EU:C:2007:361, pkt 40).
- 48 Trybunał orzekł już, że w zakresie, w jakim podmiot posiada osobowość prawną, może on co do zasady wnieść skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 akapit czwarty TFUE (zob. podobnie postanowienie z dnia 1 października 1997 r., Regione Toscana/Komisja, C-180/97, EU:C:1997:451, pkt 10–12; wyrok z dnia 22 listopada 2001 r., Nederlandse Antillen/Rada, C-452/98, EU:C:2001:623, pkt 51).
- 49 Ponadto ani art. 263 akapit czwarty TFUE, ani żaden inny przepis prawa pierwotnego nie wyłącza prawa państw trzecich do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności (zob. podobnie wyroki: z dnia 16 lipca 2014 r., National Iranian Oil Company/Rada, T-578/12, niepublikowany, EU:T:2014:678, pkt 36; z dnia 18 września 2015 r., Iran Liquefied Natural Gas/Rada, T-5/13, niepublikowany, EU:T:2015:644, pkt 48).
- 50 W związku z tym, wobec braku wyłączenia go w tekście traktatów, państwo trzecie, które posiada osobowość prawną zarówno na podstawie prawa międzynarodowego, jak i krajowego, nie może być pozbawione możliwości zaskarżenia aktu Unii do Sądu, jeżeli spełnione są przesłanki wymagane w art. 263 akapit czwarty TFUE.
- 51 Dlatego też wyrażenie „każda osoba fizyczna lub prawna” znajdujące się w art. 263 akapit czwarty TFUE należy rozumieć jako obejmujące również państwa niebędące członkami Unii, takie jak Królestwo Kambodży.

b) W przedmiocie bezpośredniego oddziaływania

- 52 Jeżeli chodzi o pojęcie bezpośredniego oddziaływania, to należy stwierdzić, że decyzja będąca przedmiotem skargi dotyczy osoby fizycznej lub prawnej bezpośrednio, gdy spełnione są dwie kumulatywne przesłanki, a mianowicie, po pierwsze, zaskarżony akt wywiera bezpośredni wpływ na sytuację prawną osoby fizycznej lub prawnej, a po drugie, nie pozostawia żadnego zakresu uznania adresatom zobowiązanym do jego wykonania, które to wykonanie ma wyłącznie automatyczny charakter i wynika z samego uregulowania Unii, bez stosowania innych przepisów pośrednich (zob. wyrok z dnia 4 grudnia 2019 r., Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Komisja, C-342/18 P, niepublikowany, EU:C:2019:1043, pkt 38 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 53 W tym względzie w pierwszej kolejności należy przypomnieć, że w celu ustalenia, czy dany akt wywołuje skutki prawne, należy skupić się na jego celu, treści, istocie, zakresie i skutkach, a nawet na kontekście prawnym i faktycznym, w którym został on wydany, a nie na jego charakterze, formie, nazwie, nośniku materialnym lub sygnatariuszu (zob. postanowienie z dnia 8 marca 2012 r., Octapharma Pharmazeutika/EMA, T-573/10, EU:T:2012:114, pkt 30 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 54 W niniejszym przypadku art. 22 ust. 1 rozporządzenia GSP daje państwom członkowskim, jak również niektórym stronom trzecim, możliwość zwrócenia uwagi Komisji na istnienie okoliczności, które mogą spowodować konieczność posłużenia się środkami ochronnymi.

- 55 Zaskarżone rozporządzenie, przyjęte na podstawie art. 22 ust. 1 rozporządzenia GSP, ustanawia środki ochronne w celu ograniczenia poważnych trudności, jakie wywóz ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży spowodował dla przemysłu unijnego.
- 56 Z art. 1 ust. 1 zaskarżonego rozporządzenia wynika, że jego celem jest tymczasowe przywrócenie ceł wspólnej taryfy celnej na przywóz ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży, który stanowi konkurencję dla podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych produktów wprowadzanych do obrotu w Unii. Zgodnie z art. 1 ust. 2 zaskarżonego rozporządzenia cła stosowane do ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży wynoszą 175 EUR za tonę w pierwszym roku, 150 EUR za tonę w drugim roku i 125 EUR za tonę w trzecim roku od daty wejścia w życie zaskarżonego rozporządzenia. Artykuł 1 ust. 3 tego rozporządzenia przewiduje również kwotę cła mającą zastosowanie w przypadku skorygowania cła wspólnej taryfy celnej.
- 57 Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Królestwo Kambodży i CRF i niekwestionowanymi przez Komisję wywóz ryżu siewnego indyjskiego z Kambodży do Unii stanowi znaczący udział w całkowitym wywozie ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży, tj. od 50% do 70%. Komisja stwierdziła również w motywie 28 zaskarżonego rozporządzenia, że pod koniec okresu objętego dochodzeniem Kambodża odpowiadała za 25% łącznego przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii. Należy zatem zauważyć, że zaskarżone rozporządzenie może mieć istotny wpływ na sytuację gospodarczą Kambodży. Komisja przyznała ponadto w motywie 84 zaskarżonego rozporządzenia, że nałożenie na Kambodżę całego cła wspólnej taryfy celnej utrudniałoby wywóz z tego kraju.
- 58 Wprawdzie, jak zauważyła Komisja, orzeczono już, że sam fakt, iż dany akt może mieć wpływ na sytuację materialną strony skarżącej, nie wystarcza, aby można było stwierdzić, że akt ten dotyczy strony skarżącej bezpośrednio, oraz że jedynie istnienie szczególnych okoliczności mogłoby upoważniać jednostkę, która podnosi, że akt wpływa na jej pozycję na rynku, do wniesienia odwołania na podstawie art. 263 akapit czwarty TFUE (wyroki: z dnia 10 grudnia 1969 r., *Eridania i in./Komisja*, 10/68 i 18/68, EU:C:1969:66, pkt 7; z dnia 18 października 2018 r., *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i in./Komisja*, T-364/16, EU:T:2018:696, pkt 40).
- 59 Sąd przypomniał, że zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte na podstawie rozporządzenia w sprawie GSP. Jak podkreśliła to Komisja w motywie 82 zaskarżonego rozporządzenia, głównym celem rozporządzenia GSP jest wspieranie krajów rozwijających się w ich wysiłkach na rzecz ograniczenia ubóstwa oraz promowania dobrych rządów i zrównoważonego rozwoju poprzez udzielanie tym krajom pomocy w zakresie tworzenia miejsc pracy, uprzemysłowienia i wytwarzania dodatkowych przychodów z handlu międzynarodowego. System EBA pomaga najuboższym i najsłabszym krajom świata, do których Kambodża należy zgodnie z rozporządzeniem GSP i które są narażone ze względu na niską i nieróżnicowaną bazę wywozu, w wykorzystaniu możliwości handlowych i przyznaje krajom najsłabiej rozwiniętym preferencyjny dostęp do rynku Unii poprzez całkowite zawieszenie ceł wspólnej taryfy celnej.
- 60 Zaskarżone rozporządzenie tymczasowo kończy preferencyjny dostęp do rynku Unii, z którego korzystało Królestwo Kambodży jako państwo wymienione w załączniku IV do rozporządzenia GSP obejmującym wykaz krajów korzystających z systemu EBA, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. c) rozporządzenia GSP. Ustanowienie środków ochronnych zmienia zatem zarówno prawne, jak i gospodarcze warunki, w jakich odbywa się wprowadzanie do obrotu ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży na rynku Unii. W związku z tym pozycja prawna Królestwa Kambodży została zmieniona w sposób bezpośredni i istotny.
- 61 Zaskarżone rozporządzenie wywołuje zatem bezpośrednie skutki prawne w stosunku do Królestwa Kambodży, ponieważ w rozporządzeniu tym Komisja zmieniła sytuację prawną Królestwa Kambodży jako państwa korzystającego z całkowitego zawieszenia ceł wspólnej taryfy celnej.

- 62 Należy zatem odrzucić argumenty Komisji dotyczące okoliczności, że zaskarżone rozporządzenie nie wywołuje żadnych skutków prawnych w stosunku do Królestwa Kambodży i nie ma wpływu na wywóz ryżu siewnego indyjskiego z Kambodży do Unii.
- 63 Należy również odrzucić argument Komisji, że sytuacja prawna Królestwa Kambodży nie została bezpośrednio zmieniona, ponieważ środki ochronne ustanowione przez zaskarżone rozporządzenie mają zastosowanie wyłącznie do importerów mających siedzibę w Unii. O ile prawdą jest, że zaskarżone rozporządzenie ustanawia środki, które mają zastosowanie przede wszystkim do wspomnianych importerów, o tyle środki te mają bezpośredni wpływ na państwo kambodżańskie, które, jak stwierdzono w pkt 57, 59 i 61 powyżej, zostaje ograniczone w swojej działalności gospodarczej w wyniku zastosowania wobec niego tych środków.
- 64 Oczywiste jest, że stosowanie rzeczonych środków należy do importerów mających siedzibę w Unii z uwagi na to, że akty przyjęte przez instytucje Unii co do zasady nie są przewidziane do stosowania poza terytorium Unii. Mimo to podmioty, na których sytuację wywiera wpływ zaskarżone rozporządzenie, mogą być bezpośrednio dotknięte zastosowanymi wobec nich środkami ochronnymi. Okoliczność tymczasowego wprowadzenia ceł wspólnej taryfy celnej na przywóz produktu objętego postępowaniem do Unii jest bowiem równoznaczna z ograniczeniem dostępu do rynku Unii dla niektórych podmiotów, w tym dla Królestwa Kambodży, które wcześniej korzystały z preferencyjnego dostępu do rynku Unii w ramach specjalnego systemu preferencji taryfowych (zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 13 września 2018 r., *Almaz-Antey/Rada*, T-515/15, niepublikowany, EU:T:2018:545, pkt 65).
- 65 Należy ponadto przypomnieć, że sam fakt, iż Królestwo Kambodży nie płaci taryf mających zastosowanie do przywozu ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży do Unii, ponieważ cła te uiszczają importerzy w Unii, nie pozwala na stwierdzenie, że zaskarżone rozporządzenie nie wywiera żadnego wpływu prawnego na jego sytuację (zob. podobnie i analogicznie wyroki: z dnia 20 marca 1985 r., *Timex/Rada i Komisja*, 264/82, EU:C:1985:119, pkt 12–16; z dnia 3 maja 2018 r., *Distillerie Bonollo i in./Rada*, T-431/12, odwołanie w toku, EU:T:2018:251, pkt 61, 62).
- 66 W drugiej kolejności należy zauważyć, że sama okoliczność, iż do celów stosowania aktu, o którego stwierdzenie nieważności wniesiono, konieczny jest krajowy przepis wykonawczy, nie pozwala wykluczyć, że dany akt dotyczy strony skarżącej bezpośrednio, pod warunkiem jednak, że państwo członkowskie odpowiedzialne za jego wykonanie nie dysponuje żadnymi autonomicznymi uprawnieniami dyskrecyjnymi (zob. podobnie wyrok z dnia 5 października 2005 r., *Land Oberösterreich i Austria/Komisja*, T-366/03 i T-235/04, EU:T:2005:347, pkt 29 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 67 W przypadku gdy państwo członkowskie odpowiedzialne za wykonanie zaskarżonego aktu nie dysponuje żadnymi autonomicznymi uprawnieniami dyskrecyjnymi, wydanie decyzji krajowej ma w rzeczywistości charakter automatyczny i należy uznać, że zaskarżona decyzja dotyczy bezpośrednio sytuacji prawnej strony skarżącej (zob. podobnie wyrok z dnia 10 września 2009 r., *Komisja/Ente per le Ville Vesuviane i Ente per le Ville Vesuviane/Komisja*, C-445/07 P i C-455/07 P, EU:C:2009:529, pkt 45, 46 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 68 W tym względzie Sąd uważa, że biorąc pod uwagę brzmienie art. 1 ust. 1–3 zaskarżonego rozporządzenia, nie pozostawia ono państwom członkowskim żadnego zakresu uznania w odniesieniu do spornego oclenia i wysokości cła mającego zastosowanie do ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży (zob. podobnie wyrok z dnia 14 września 1995 r., *Antillean Rice Mills i in./Komisja*, T-480/93 i T-483/93, EU:T:1995:162, pkt 63), wobec czego druga przesłanka dotycząca bezpośredniego oddziaływania jest również spełniona.
- 69 W związku z tym należy stwierdzić, że zaskarżone rozporządzenie dotyczy bezpośrednio Królestwa Kambodży.

c) W przedmiocie indywidualnego oddziaływania

- 70 Jeżeli chodzi o przewidziane w art. 263 akapit czwarty TFUE pojęcie bezpośredniego oddziaływania, to aby można było uznać, że akt o ogólnym zakresie stosowania wydany przez instytucję Unii dotyczy osoby fizycznej lub prawnej indywidualnie, konieczne jest, aby dany akt miał wpływ na jej sytuację prawną ze względu na szczególne dla niej cechy charakterystyczne lub sytuację faktyczną, która odróżnia ją od wszystkich innych osób, a tym samym indywidualizuje ją w sposób analogiczny do sposobu, w jaki zostałyby zindywidualizowany adresat takiej decyzji (wyroki: z dnia 15 lipca 1963 r., Plaumann/Komisja, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223; z dnia 18 maja 1994 r., Codorniu/Rada, C-309/89, EU:C:1994:197, pkt 20; zob. podobnie wyrok z dnia 10 kwietnia 2003 r., Komisja/Nederlandse Antillen, C-142/00 P, EU:C:2003:217, pkt 65 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 71 Z orzecznictwa przytoczonego w pkt 40–42 powyżej wynika, że normatywny charakter zaskarżonego aktu nie wyklucza tego, iż może on dotyczyć bezpośrednio i indywidualnie niektórych zainteresowanych osób prawnych lub fizycznych (wyrok z dnia 18 maja 1994 r., Codorniu/Rada, C-309/89, EU:C:1994:197, pkt 19; zob. także wyrok z dnia 28 lutego 2019 r., Rada/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, pkt 72 i przytoczone tam orzecznictwo; wyrok z dnia 14 września 1995 r., Antillean Rice Mills i in./Komisja, T-480/93 i T-483/93, EU:T:1995:162, pkt 66).
- 72 W związku z tym wbrew temu, co twierdzi Komisja, okoliczność, że zaskarżone rozporządzenie ma na celu przywrócenie ceł wspólnej taryfy celnej w odniesieniu do całego przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, nie powoduje de facto niemożliwości, że wspomniane rozporządzenie będzie indywidualnie oddziaływać na sytuację osób fizycznych lub prawnych.
- 73 W świetle orzecznictwa przypomnianego w pkt 42 powyżej należy również odrzucić argument Komisji zmierzający do wykluczenia możliwości posiadania przez rozporządzenie ustanawiające środki ochronne, takie jak zaskarżone w niniejszej sprawie, charakteru hybrydowego, w ten sam sposób jak rozporządzenia antydumpingowe i antysubsydjne.
- 74 Ponieważ zaskarżone rozporządzenie ustanawia środki ochronne o ogólnym zakresie zastosowania, należy stwierdzić, że – jak słusznie podnosi Komisja – może być ono stosowane do każdej osoby gotowej i zdolnej do wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii. Nie oznacza to jednak, że w pewnych okolicznościach wspomniane rozporządzenie nie może indywidualnie dotyczyć pewnych osób fizycznych lub prawnych, które z tego tytułu będą należeć do określonej kategorii.
- 75 Tym samym okoliczność, że dana osoba uczestniczy w procesie prowadzącym do przyjęcia aktu Unii, może indywidualizować tę osobę w odniesieniu do danego aktu, co z konieczności oznacza, że akt ten wywołuje wobec niej wiążące skutki prawne, jeżeli obowiązujące przepisy Unii przyznają jej pewne gwarancje proceduralne (zob. podobnie wyroki: z dnia 4 października 1983 r., Fediol/Komisja, 191/82, EU:C:1983:259, pkt 31; z dnia 17 stycznia 2002 r., Rica Foods/Komisja, T-47/00, EU:T:2002:7, pkt 55; postanowienie z dnia 14 grudnia 2005 r., Arizona Chemical i in./Komisja, T-369/03, EU:T:2005:458, pkt 72).
- 76 Ponadto ochrona sądowa, z jakiej korzysta osoba fizyczna lub prawna na mocy art. 263 akapit czwarty TFUE, musi być ustanowiona na podstawie szczególnej sytuacji tej osoby w stosunku do każdej innej zainteresowanej osoby. Dlatego też decydujące znaczenie dla identyfikacji osób, których indywidualnie dotyczy decyzja o wprowadzeniu środka ochronnego, ma ochrona sądowa, z której korzysta na mocy prawa Unii państwo lub terytorium oraz zainteresowane przedsiębiorstwa, wobec których został przyjęty środek ochronny (zob. podobnie wyrok z dnia 11 lutego 1999 r., Antillean Rice Mills i in./Komisja, C-390/95 P, EU:C:1999:66, pkt 28).

- 77 Okoliczność, że na mocy przepisów szczególnych Komisja ma obowiązek uwzględnienia konsekwencji aktu, który zamierza przyjąć, na sytuację niektórych osób fizycznych lub prawnych, może również indywidualizować te osoby (zob. podobnie wyrok z dnia 14 września 1995 r., *Antillean Rice Mills i in./Komisja*, T-480/93 i T-483/93, EU:T:1995:162, pkt 67 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 78 W niniejszej sprawie zaskarżone rozporządzenie wyraźnie i konkretnie dotyczy Królestwa Kambodży. Zostało ono bowiem imiennie wskazane w tytule zaskarżonego rozporządzenia jako państwo, w stosunku do którego zostały ustanowione środki ochronne.
- 79 Jeżeli chodzi o gwarancje proceduralne, z jakich korzysta Królestwo Kambodży jako kraj, wobec którego zostały przyjęte środki ochronne, to należy stwierdzić, że art. 22 ust. 4 rozporządzenia GSP stanowi, iż Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu określenia zasad dotyczących procedury przyjmowania ogólnych środków ochronnych, w szczególności w odniesieniu do praw stron.
- 80 Na tej podstawie przyjęto rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1083/2013 z dnia 28 sierpnia 2013 r. ustanawiające zasady dotyczące procedury tymczasowego wycofania preferencji taryfowych oraz wprowadzenia ogólnych środków ochronnych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych (Dz.U. 2013, L 293, s. 16, zwane dalej „rozporządzeniem delegowanym”).
- 81 Zgodnie z zasadami proceduralnymi ustanowionymi w rozporządzeniu delegowanym państwu korzystającemu z EBA i „zainteresowanym stronom”, określonym w art. 22 ust. 3 rozporządzenia GSP jako strony biorące udział w produkcji, dystrybucji lub sprzedaży przywożonych towarów oraz podobnych lub bezpośrednio konkurujących produktów pochodzących z krajów korzystających z systemu preferencyjnego, przyznaje się szereg praw i gwarancji proceduralnych.
- 82 Oprócz statusu kraju korzystającego z systemu EBA Królestwu Kambodży przyznano również status „zainteresowanej strony”. W rzeczywistości bowiem z motywu 19 zaskarżonego rozporządzenia wynika, że Komisja włączyła rząd Kambodży do wykazu „zainteresowanych stron”, które przedstawiły uwagi po ujawnieniu przez Komisję swoich informacji [ustaleń].
- 83 I tak, rozporządzenie delegowane przewiduje, że Królestwo Kambodży, jako kraj korzystający z systemu EBA, oraz wszystkie inne zainteresowane strony mają prawo do zawiadomienia o wszczęciu dochodzenia i do otrzymania pełnego tekstu pisemnej skargi (art. 10 ust. 2 rozporządzenia delegowanego). Na etapie dochodzenia Komisja jest zobowiązana do uwzględnienia uwag zainteresowanych stron, pod warunkiem że są one poparte wystarczającymi dowodami (art. 11 ust. 2 rozporządzenia delegowanego). Następnie, jeżeli Komisja przekaze istotne ustalenia, na podstawie których podejmuje decyzję, te same strony mogą również przekazać swoje uwagi, które Komisja uwzględni (art. 17 ust. 3 i 5 rozporządzenia delegowanego).
- 84 Ponadto Królestwo Kambodży, jako kraj korzystający z systemu EBA, oraz wszystkie inne zainteresowane strony mają prawo na pisemny wniosek uzyskać dostęp do akt utworzonych przez Komisję po wszczęciu dochodzenia. Mogą one zapoznać się ze wszystkimi informacjami znajdującymi się w tych aktach i na nie odpowiedzieć. Ich uwagi są brane pod uwagę w stopniu, w jakim są wystarczająco uzasadnione (art. 14 ust. 2 rozporządzenia delegowanego). Wspomniane rozporządzenie przyznaje również państwu korzystającemu z systemu EBA i zainteresowanym stronom prawo do bycia wysłuchanymi przez Komisję (art. 15 ust. 1 rozporządzenia delegowanego) oraz do zwrócenia się o interwencję rzecznika praw stron (art. 16 ust. 1 rozporządzenia delegowanego).
- 85 Jeżeli chodzi o aktywny udział Królestwa Kambodży w dochodzeniu, to wiadomo, że Królestwo Kambodży brało udział w dochodzeniu, które doprowadziło do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia. W motywie 19 zaskarżonego rozporządzenia Komisja odnosi się bowiem do uwag przedstawionych

przez rząd Kambodży jako przez zainteresowaną stronę. Dalsze odniesienia do aktywnego udziału Królestwa Kambodży lub rządu Kambodży w dochodzeniu prowadzonym przez Komisję zostały zamieszczone w motywach 34, 41, 52, 72 i 73 zaskarżonego rozporządzenia.

- 86 O ile zwykle aktywne uczestnictwo w dochodzeniu nie jest samo w sobie wystarczającym warunkiem oceny indywidualnego oddziaływania na sytuację osoby fizycznej lub prawnej, o tyle jednak nie jest ono pozbawione znaczenia. Istotnie, aktywny udział wnioskodawcy w dochodzeniu, na przykład poprzez dostarczanie danych i złożenie uwag na piśmie, jest istotnym elementem w celu ustalenia, czy dotyczyło ono wnioskodawcy indywidualnie, czy też nie (zob. podobnie wyroki: z dnia 16 kwietnia 2015 r., *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, pkt 24–26; z dnia 11 lipca 1996 r., *Sinochem Heilongjiang/Rada*, T-161/94, EU:T:1996:101, pkt 47).
- 87 Jeśli chodzi o konieczność uwzględnienia wpływu zaskarżonego rozporządzenia na sytuację Królestwa Kambodży, to Sąd stwierdza, że jak wynika z pkt 56–59 powyżej, zaskarżone rozporządzenie, zawieszając czasowo ochronę, z której korzystało Królestwo Kambodży na podstawie rozporządzenia GSP, może wyrządzić mu znaczną szkodę gospodarczą, zważywszy na znaczenie, jakie ma wywóz ryżu siewnego indyjskiego do Unii dla gospodarki tego państwa.
- 88 Sama Komisja wskazała na cel rozporządzenia SGP jako na powód uzasadniający stopniową liberalizację środków ochronnych w okresie trzech lat i uznała tym samym, że stopniowe obniżanie stosowanych stawek celnych powinno wystarczyć przemysłowi unijnemu do przeciwdziałania pogarszaniu się sytuacji gospodarczej lub finansowej (motywy 81–85 zaskarżonego rozporządzenia).
- 89 Z powyższych rozważań Sąd wyciąga wniosek, że przyjmując środki ochronne, Komisja powinna – w zakresie, w jakim okoliczności danej sprawy nie stoją temu na przeszkodzie – zasięgnąć informacji na temat negatywnych skutków, jakie jej decyzja może mieć dla gospodarki Królestwa Kambodży jako państwa będącego beneficjentem systemu EBA, a także dla zainteresowanych stron, i stwierdza na tej podstawie, że dla celów dopuszczalności skargi należy uznać, iż zaskarżona decyzja dotyczy ich indywidualnie jako członków ograniczonego kręgu osób fizycznych lub prawnych, zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania przez Komisję, na których sytuację zaskarżone rozporządzenie wywarło szczególny wpływ (zob. podobnie wyroki: z dnia 17 stycznia 1985 r., *Piraiiki-Patraiki/Komisja*, 11/82, EU:C:1985:18, pkt 28, 31; z dnia 11 lutego 1999 r., *Antillean Rice Mills i in./Komisja*, C-390/95 P, EU:C:1999:66, pkt 25 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 90 Obowiązek Komisji uwzględnienia szczególnej sytuacji Królestwa Kambodży zostaje wzmocniony ustaleniem tego, że przyjęcie środków ochronnych na podstawie art. 26 rozporządzenia GSP narusza swobodę wywozu wynikającą z przyznanego Królestwu Kambodży preferencyjnego dostępu do rynku Unii na podstawie rozporządzenia GSP i stanowi odstępstwo od tej swobody.
- 91 Jeżeli decyzja dotyczy grupy osób, które były lub mogły być zidentyfikowane w chwili wydania tego aktu ze względu na określone cechy właściwe członkom tej grupy, akt ten może dotyczyć tych osób w sposób indywidualny, ponieważ należą one do ograniczonego kręgu podmiotów gospodarczych i może to mieć miejsce w szczególności wówczas, gdy decyzja zmienia prawa nabyte przez te osoby przed jej wydaniem (zob. wyrok z dnia 27 lutego 2014 r., *Stichting Woonpunt i in./Komisja*, C-132/12 P, EU:C:2014:100, pkt 59 i przytoczone tam orzecznictwo). W niniejszej sprawie Królestwo Kambodży należy do kategorii zamkniętej jako państwo korzystające z systemu EBA, wskazane w zaskarżonym rozporządzeniu, które aktywnie uczestniczyło w procedurze prowadzącej do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia i w odniesieniu do którego skutki środków ochronnych zostały uwzględnione przy ustalaniu cła wspólnej taryfy celnej.
- 92 Z pkt 79–91 powyżej wynika, że Królestwo Kambodży znajduje się w sytuacji charakterystycznej w porównaniu z sytuacją każdej innej osoby.

93 W związku z tym, bez konieczności ustalania, czy zaskarżone rozporządzenie stanowi akt regulacyjny niewymagający środków wykonawczych w rozumieniu drugiego przypadku przewidzianego w orzecznictwie przytoczonym w pkt 39 powyżej, należy stwierdzić, że zaskarżone rozporządzenie dotyczy indywidualnie Królestwa Kambodży, które ma w związku z tym czynną legitymację procesową w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE.

2. W przedmiocie CRF

94 Pomimo że z utrwalonego orzecznictwa wynika, że w sytuacji, gdy mamy do czynienia z jedną i tą samą skargą wniesioną przez kilku skarżących i została ustalona czynna legitymacja procesowa jednego z nich, nie ma potrzeby badania czynnej legitymacji procesowej pozostałych skarżących (zob. podobnie wyroki: z dnia 24 marca 1993 r., CIRFS i in./Komisja, C-313/90, EU:C:1993:111, pkt 31; z dnia 9 lipca 2007 r., Sun Chemical Group i in./Komisja, T-282/06, EU:T:2007:203, pkt 50 i przytoczone tam orzecznictwo), Sąd tytułem uzupełnienia postanawia zbadać kwestię dopuszczalności skargi w odniesieniu do CRF.

95 Tytułem wstępu należy przypomnieć, że orzecznictwo zaakceptowało dopuszczalność skargi wniesionej przez stowarzyszenia w trzech dokładnie określonych przypadkach. Chodzi, po pierwsze, o przypadek, w którym przepis ustawy wyraźnie przyznaje stowarzyszeniom zawodowym szereg uprawnień o charakterze proceduralnym, po drugie, o przypadek, w którym stowarzyszenie reprezentuje interesy przedsiębiorstw, które są uprawnione do wniesienia skargi, i po trzecie, o przypadek, w którym stowarzyszenie jest zindywidualizowane ze względu na wpływ na jego własne interesy jako stowarzyszenia, a w szczególności dlatego, że osłabiona zostaje jego pozycja negocjacyjna przez akt, którego stwierdzenia nieważności żąda (zob. postanowienie z dnia 30 września 1997 r., Federolio/Komisja, T-122/96, EU:T:1997:142, pkt 61 i przytoczone tam orzecznictwo; wyrok z dnia 15 stycznia 2013 r., Aiscat/Komisja, T-182/10, EU:T:2013:9, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo).

96 W niniejszej sprawie CRF twierdzi, że działa w imieniu swoich członków i we własnym imieniu, w związku z czym opiera się zasadniczo na drugim i trzecim przypadku. Należy zatem ustalić, czy zaskarżone rozporządzenie dotyczy bezpośrednio i indywidualnie CRF, z jednej strony, oraz jego członków, z drugiej strony.

97 Sąd uważa za właściwe zbadanie w pierwszej kolejności drugiego przypadku, o którym mowa w pkt 94 powyżej, to znaczy tego, w którym stowarzyszenie reprezentuje interesy przedsiębiorstw będących jego członkami, które same byłyby uprawnione do wniesienia skargi.

98 W tym przypadku czynna legitymacja stowarzyszenia opiera się na uznaniu, że wniesienie skargi przez stowarzyszenie stanowi korzyść proceduralną, ponieważ pozwala uniknąć wniesienia dużej liczby różnych skarg przeciwko tym samym aktom ze względu na to, że stowarzyszenie zastąpiło jednego lub kilku swoich członków, których interesy reprezentuje, a ci członkowie sami byli uprawnieni do wniesienia dopuszczalnej skargi (zob. podobnie wyrok z dnia 6 lipca 1995 r., AITEC i in./Komisja, od T-447/93 do T-449/93, EU:T:1995:130, pkt 60).

99 Należy zatem zbadać, czy członkowie CRF znajdowali się w sytuacji umożliwiającej wniesienie skargi na podstawie art. 263 akapit czwarty TFUE. Ponieważ przedsiębiorstwa te nie są adresatami zaskarżonego rozporządzenia, należy zbadać kwestię, czy rozporządzenie to dotyczy ich bezpośrednio i indywidualnie.

100 Przede wszystkim z orzecznictwa przytoczonego w pkt 40–42 powyżej wynika, że nie jest wykluczone, iż rozporządzenie ustanawiające środki ochronne, które ze względu na swój charakter i ogólny zakres ma charakter normatywny, ponieważ znajduje zastosowanie do ogółu zainteresowanych podmiotów gospodarczych, może dotyczyć bezpośrednio i indywidualnie niektórych spośród nich, w tym, pod pewnymi warunkami, producentów i eksporterów wspomnianego produktu.

101 Tego rodzaju akty mogą dotyczyć w sposób bezpośredni i indywidualny przedsiębiorstw produkujących i eksportujących ryż siewny indyjski pochodzący z Kambodży, którym przypisuje się poważne trudności, które zostały lub mogą zostać spowodowane przemysłowi Unii, na podstawie danych dotyczących ich działalności handlowej. Taka sytuacja ma miejsce co do zasady w przypadku przedsiębiorstw produkujących i eksportujących, które są w stanie wykazać, że zostały wskazane w aktach Komisji lub objęte dochodzeniami przygotowawczymi (zob. podobnie wyroki: z dnia 21 lutego 1984 r., *Allied Corporation i in./Komisja*, 239/82 i 275/82, EU:C:1984:68, pkt 11, 12; z dnia 7 maja 1987 r., *NTN Toyo Bearing i in./Rada*, 240/84, EU:C:1987:202, pkt 5).

102 W związku z tym Sąd zajmie się w szczególności kwestią czynnej legitymacji procesowej CRF w imieniu jego członków, którzy zostali wskazani przez Komisję w zaskarżonym rozporządzeniu lub których dotyczyło postępowanie prowadzące do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia.

a) W przedmiocie indywidualnego oddziaływania na wskazanych członków CRF lub na członków CRF, których dotyczyło postępowanie

103 Po pierwsze, należy zauważyć, że z orzecznictwa przytoczonego w pkt 100 i 101 powyżej wynika, że nie można uznać, iż rozporządzenie ustanawiające środki ochronne dotyczy danego przedsiębiorstwa bezpośrednio z uwagi na sam fakt, że przedsiębiorstwo to jest producentem produktu objętego wspomnianym cłem, gdyż zasadnicze znaczenie ma w tym względzie status eksportera. Z orzecznictwa tego wynika bowiem, że bezpośrednie oddziaływanie rozporządzenia ustanawiającego środki ochronne na niektórych producentów i eksporterów danego produktu wynika w szczególności z faktu, że przypisuje się im poważne trudności, które zostały lub mogą zostać spowodowane, przemysłowi Unii. Tymczasem producent, który nie wywozi swojej produkcji na rynek Unii, lecz ogranicza się do jej sprzedaży na rynku krajowym, nie może być przyczyną takich trudności (zob. podobnie wyrok z dnia 28 lutego 2019 r., *Rada/Growth Energy i Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, pkt 74).

104 W niniejszym przypadku z motywów 8, 35 i 38 zaskarżonego rozporządzenia wynika, że Komisja wskazała, iż otrzymała 13 odpowiedzi odnośnie do kontroli wrywkowej od producentów eksportujących ryżu z Kambodży. Trzech z nich wybrano początkowo w oparciu o kryterium największej wielkości wywozu do Unii. W następstwie pogłębionej analizy i uwag otrzymanych od CRF Komisja zastąpiła dwóch eksporterów z Kambodży i wyjaśniła, że ostatecznie tylko jedna spółka eksportująca z Kambodży odpowiedziała na kwestionariusz. Status eksportera przedsiębiorstw kambodżańskich objętych dochodzeniem i próbą nie jest zatem kwestionowany. Podobnie Komisja nie kwestionuje faktu, że kambodżańscy eksporterzy, którzy zostali w ten sposób zidentyfikowani i objęci procedurą prowadzącą do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia, są członkami CRF. Spośród nich w szczególności *Amru Rice (Cambodia) Co., Ltd* został konkretnie wskazany w zaskarżonym rozporządzeniu, a *Golden Rice (Cambodia) Co., Ltd* odpowiedział na kwestionariusz przesłany przez Komisję.

105 Ponadto zachowanie handlowe kambodżańskich eksporterów leży bezpośrednio u podstaw wniosku o wszczęcie dochodzenia do przez Komisję, które doprowadziło do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia. Ponadto z motywów 62–64 zaskarżonego rozporządzenia wynika, że wywóz produkcji członków CRF na rynek Unii i ich działalność handlowa stanowią bezpośrednią podstawę ustaleń dotyczących istnienia poważnych trudności dla przemysłu unijnego.

106 Po drugie, jeżeli chodzi o istnienie skutków dla sytuacji prawnej zainteresowanych osób fizycznych lub prawnych, to z pkt 52–62 powyżej wynika, że zaskarżone rozporządzenie w zakresie, w jakim przywraca cło wspólnej taryfy celnej na przywóz ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży przez producentów eksportujących należących do CRF do Unii, zmienia sytuację materialną wspomnianych członków. Jest zatem bezsporne, że przywrócenie ceł wspólnej taryfy celnej może utrudnić wywóz do Unii, co Komisja przyznała w motywie 84 zaskarżonego rozporządzenia.

Zaskarżone rozporządzenie zmienia ponadto ich sytuację prawną. Wspomniane rozporządzenie zmienia bowiem prawa przyznane kambodżańskim eksporterom na mocy rozporządzenia GSP do korzystania z preferencyjnego dostępu do rynku Unii poprzez całkowite zawieszenie ceł wspólnej taryfy celnej.

- 107 Po trzecie, z uwagi na zasady przedstawione w pkt 63–65 powyżej należy oddalić argument Komisji, zgodnie z którym sytuacja prawna eksporterów będących członkami CRF nie uległa bezpośrednio zmianie, ponieważ środki ochronne ustanowione zaskarżonym rozporządzeniem mają zastosowanie wyłącznie do importerów mających siedzibę w Unii. Skutkiem tych środków jest bowiem wywieranie bezpośredniego wpływu na eksporterów będących członkami CRF, których działalność gospodarcza została ograniczona. Tymczasowe przywrócenie ceł wspólnej taryfy celnej na przywóz do Unii ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży jest równoznaczne z ograniczeniem dostępu do rynku Unii eksporterów, którzy wcześniej korzystali z preferencyjnego dostępu do rynku Unii w ramach szczególnego systemu preferencji taryfowych. Wobec tego sama okoliczność, że eksporterzy będący członkami CRF nie płacą ceł według taryf mających zastosowanie do przywozu do Unii ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży, ponieważ cła te zostały zapłacone przez importerów, nie pozwala na stwierdzenie, że zaskarżone rozporządzenie nie ma żadnego wpływu na ich sytuację prawną.
- 108 Po czwarte, rozporządzenie ustanawiające takie środki ochronne dotyczy bezpośrednio spółki, której produkty są objęte środkami ochronnymi, ponieważ zobowiązuje ono organy celne państw członkowskich do poboru nałożonych ceł bez pozostawienia im jakiegokolwiek zakresu uznania (zob. podobnie wyroki: z dnia 25 września 1997 r., Shanghai Bicycle/Rada, T-170/94, EU:T:1997:134, pkt 41 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 19 listopada 1998 r., Champion Stationery i in./Rada, T-147/97, EU:T:1998:266, pkt 31). W niniejszej sprawie ustalono już w pkt 66 i 68 powyżej, że zaskarżone rozporządzenie nie pozostawia adresatom odpowiedzialnym za jego wykonanie żadnego zakresu uznania.
- 109 Należy zatem stwierdzić, że zaskarżone rozporządzenie dotyczy bezpośrednio eksportera będącego członkiem CRF, który został zidentyfikowany przez Komisję w zaskarżonym rozporządzeniu, oraz zidentyfikowanych w procedurze prowadzącej do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia i objętych nią eksporterów będących członkami CRF.

b) W przedmiocie indywidualnego oddziaływania na wskazanych lub zainteresowanych członków CRF

- 110 Jak już wskazano w pkt 42, 71–77, 100 i 101 powyżej, normatywny charakter zaskarżonego rozporządzenia nie wyklucza, że wspomniane rozporządzenie może dotyczyć indywidualnie niektórych przedsiębiorstw ze względu na ich szczególne cechy odróżniające je od wszelkich innych osób.
- 111 W tym względzie należy przede wszystkim zauważyć, że na sądową ochronę przedsiębiorstw, których środki ochronne dotyczą indywidualnie, nie może mieć wpływu wyłącznie okoliczność, że środki te zostały ustanowione w odniesieniu do państwa, a nie w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw (zob. podobnie wyrok z dnia 25 września 1997 r., Shanghai Bicycle/Rada, T-170/94, EU:T:1997:134, pkt 38). Tym samym okoliczność, że środki ochronne zostały ustanowione przez zaskarżone rozporządzenie na poziomie krajowym, a nie w odniesieniu do wskazanych eksporterów, nie może sama w sobie stanowić przeszkody dla ochrony sądowej eksporterów będących członkami CRF.
- 112 W każdym razie stwierdzono już, że jednego producenta eksportującego wymienionego w zaskarżonym rozporządzeniu można uznać za indywidualnie objętego postępowaniem [zob. podobnie wyrok z dnia 18 października 2016 r., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Rada, T-351/13, niepublikowany, EU:T:2016:616, pkt 28 i przytoczone tam orzecznictwo]. W niniejszej sprawie

z pkt 104 powyżej wynika, że spółka Amru Rice (Cambodia) Co. została wyraźnie wskazana w zaskarżonym rozporządzeniu oraz że inni eksporterzy będący członkami CRF zostali wskazani przez Komisję podczas prób i dochodzenia.

- 113 Następnie, jeżeli chodzi o gwarancje proceduralne, z jakich korzystają członkowie CRF jako eksporterzy z Kambodży, to należy stwierdzić, że zgodnie z przepisami proceduralnymi ustanowionymi w rozporządzeniu delegowanym eksporterom ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży oraz „zainteresowanym stronom” w rozumieniu art. 22 ust. 3 rozporządzenia GSP przyznano szereg praw i gwarancji proceduralnych.
- 114 I tak, rozporządzenie delegowane przewiduje, że eksporterzy oraz wszystkie inne zainteresowane strony mają prawo do bycia powiadomionym o wszczęciu dochodzenia i do otrzymania pełnego tekstu pisemnej skargi (art. 10 ust. 2 rozporządzenia delegowanego). Jeżeli Komisja zamierza przeprowadzić wizyty weryfikacyjne, w tym w krajach trzecich, w celu zbadania między innymi ksiąg eksporterów, musi uzyskać zgodę podmiotów gospodarczych, których dotyczą takie wizyty, oraz poinformować je o charakterze informacji, które mają być zweryfikowane i dostarczone (art. 12 rozporządzenia delegowanego). Zainteresowane strony korzystają również z innych praw, o których mowa w pkt 83 i 84 powyżej.
- 115 W tym względzie należy przypomnieć, jak to wynika z pkt 104 powyżej i co nie zostało zakwestionowane, że przedsiębiorstwa kambodżańskie objęte próbą i dochodzeniem mają status eksporterów oraz że owi eksporterzy są członkami CRF. Amru Rice (Cambodia) Co., eksporter będący członkiem CRF, został imiennie włączony przez Komisję do wykazu „zainteresowanych stron”.
- 116 Ponadto, jeżeli chodzi o aktywny udział eksporterów będących członkami CRF w postępowaniu, które doprowadziło do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia, to z pkt 104 i 115 powyżej wynika, że Komisja wybrała pewną liczbę eksporterów będących członkami CRF, którzy zostali objęci próbą i wzięli udział w dochodzeniu. Komisja przyznała, że wykorzystała w miarę możliwości dane i uwagi przedstawione przez eksporterów będących członkami CRF, którzy uczestniczyli w dochodzeniu (motywy 8, 19, 35 i 38 zaskarżonego rozporządzenia).
- 117 Okoliczność, że Komisja postanowiła nie uwzględnić informacji dostarczonych przez część przedsiębiorstw, które uczestniczyły w dochodzeniu przygotowawczym, nie podważa możliwości powołania się przez te przedsiębiorstwa na ich udział w celu wykazania ich indywidualizacji. Eksporterzy, którzy zostali objęci próbą, jak również i ci, którzy zostali pierwotnie wybrani, uczestniczyli w dochodzeniu przygotowawczym, a ich stanowiska zostały rozpatrzone przez Komisję w trakcie postępowania prowadzącego do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia. Wniosku tego nie podważa fakt, że Komisja ostatecznie postanowiła nie uwzględniać informacji dostarczonych przez tych eksporterów (zob. podobnie wyrok z dnia 11 lipca 1996 r., Sinochem Heilongjiang/Rada, T-161/94, EU:T:1996:101, pkt 47).
- 118 Ponadto, jeśli chodzi o obowiązek Komisji uwzględnienia konsekwencji aktu, który zamierza ona przyjąć, dla sytuacji producentów eksportujących będących członkami CRF, to z motywów 81 i 84 zaskarżonego rozporządzenia wynika, że stwierdzając, że Kambodża „nie [byłaby] obciążon[a] pełnymi cłami przez całe trzy lata, w ciągu których wywóz byłby dla [niej] trudniejszy, ale stopniowo mogł[aby] dokonywać wywozu większej ilości ryżu siewnego indyjskiego do Unii”, Komisja uznała, że rozporządzenie będzie miało negatywny wpływ na sytuację gospodarczą eksporterów z Kambodży oraz na łatwość, z jaką mogą oni wywozić ryż siewny indyjski pochodzący z Kambodży do Unii. Wzięła ona również pod uwagę te konsekwencje, decydując o tym, że wystarczające będzie stopniowe obniżanie stawek celnych wspólnej taryfy celnej.

- 119 Wreszcie, należy dodać, że środki ochronne mogą indywidualnie dotyczyć tych osób fizycznych lub prawnych, na które zostały nałożone przy zastosowaniu danych dotyczących ich działalności handlowej (zob. podobnie wyrok z dnia 18 października 2018 r., *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 120 W niniejszej sprawie z motywów 27–42, 61–64, 66–68, 76 i 77 zaskarżonego rozporządzenia wynika, że Komisja wykorzystała dane liczbowe Eurostatu dotyczące przywozu z Kambodży, a więc od kambodżańskich przedsiębiorstw eksportujących, w wartościach bezwzględnych i w udziałach w rynku, a także ich ceny, oraz wyraźnie powiązała wzrost tego przywozu z poważnymi trudnościami dla przemysłu unijnego, które zdaniem Komisji uzasadniały przyjęcie środków ochronnych. Zaskarżone rozporządzenie dotyczy zatem indywidualnie wskazanego z nazwy w zaskarżonym rozporządzeniu eksportera będącego członkiem CRF oraz wskazanych przez Komisję i objętych próbą oraz dochodzeniem członków eksportujących CRF w zakresie, w jakim środki ochronne zostały nałożone przy wykorzystaniu danych dotyczących ich działalności handlowej.
- 121 W związku z powyższym należy uznać eksporterów ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży do Unii będących członkami CRF za należących do zamkniętej kategorii w rozumieniu orzecznictwa, ponieważ zostali oni z nazwy wskazani w zaskarżonym rozporządzeniu i uczestniczyli w postępowaniu prowadzącym do przyjęcia wspomnianego rozporządzenia, a dane dotyczące ich działalności handlowej zostały wykorzystane do nałożenia na nich środków ochronnych i w odniesieniu do nich zostały uwzględnione skutki wspomnianych środków przy ustalaniu stawek celnych wspólnej taryfy celnej. W związku z tym zaskarżone rozporządzenie dotyczy tych przedsiębiorstw indywidualnie.
- 122 Należy zatem stwierdzić, że CRF ma czynną legitymację procesową w odniesieniu do będących jego członkami eksporterów ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży do Unii, których zaskarżone rozporządzenie dotyczy bezpośrednio i indywidualnie, bez potrzeby badania kwestii czynnej legitymacji procesowej CRF do działania indywidualnie lub w imieniu tych jego członków, którzy nie zostali wskazani przez Komisję lub którzy nie zostali objęci procedurą, która doprowadziła do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia, oraz bez potrzeby ustalania, czy zaskarżone rozporządzenie stanowi akt normatywny niezawierający przepisów wykonawczych w rozumieniu drugiej hipotezy przewidzianej przez orzecznictwo przywołane w pkt 39 powyżej.

B. W przedmiocie interesu prawnego Królestwa Kambodży i CRF w zaskarżeniu rozpatrywanego rozporządzenia

- 123 Ponieważ argument dotyczący braku interesu prawnego Królestwa Kambodży i CRF został podniesiony przez Komisję pomocniczo, Sąd przypomina, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez osobę fizyczną lub prawną jest dopuszczalna jedynie w zakresie, w jakim osoba ta ma interes prawny w stwierdzeniu nieważności zaskarżanego aktu. Interes taki zakłada, że stwierdzenie nieważności tego aktu może samo w sobie wywołać skutki prawne i że w wyniku skargi strona skarżąca będzie mogła uzyskać jakąś korzyść (zob. podobnie wyroki: z dnia 17 września 2009 r., *Komisja/Koninklijke FrieslandCampina*, C-519/07 P, EU:C:2009:556, pkt 63; z dnia 21 grudnia 2011 r., *ACEA/Komisja*, C-319/09 P, niepublikowany, EU:C:2011:857, pkt 67; z dnia 27 lutego 2014 r., *Stichting Woonpunt i in./Komisja*, C-132/12 P, EU:C:2014:100, pkt 67; z dnia 27 lutego 2014 r., *Stichting Woonlinie i in./Komisja*, C-133/12 P, EU:C:2014:105, pkt 54).
- 124 Interes prawny strony skarżącej musi powstać i być aktualny. Nie może on dotyczyć sytuacji przyszłej i hipotetycznej. Interes ten z punktu widzenia przedmiotu skargi musi istnieć na etapie jej wnoszenia pod rygorem jej niedopuszczalności i utrzymywać się aż do momentu wydania orzeczenia sądowego pod rygorem umorzenia postępowania (zob. wyroki: z dnia 17 września 2015 r., *Mory i in./Komisja*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, pkt 56, 57 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 10 kwietnia 2019 r., *Deutsche Post/Komisja*, T-388/11, EU:T:2019:237, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 125 Do strony skarżącej należy przedstawienie dowodu na istnienie swojego interesu prawnego. Jeżeli interes, na który powołuje się strona skarżąca, dotyczy przyszłej sytuacji prawnej, skarżący musi wykazać, że pogorszenie tej sytuacji prawnej jest już pewne. Tym samym, aby uzasadnić swój interes w żądaniu stwierdzenia nieważności zaskarżonego aktu, strona skarżąca nie może powoływać się na sytuację przyszłą i niepewną (zob. wyrok z dnia 30 kwietnia 2014 r., Hagenmeyer i Hahn/Komisja, T-17/12, EU:T:2014:234, pkt 39 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 126 W niniejszej sprawie Sąd przypomina, że stwierdzono już, iż zaskarżone rozporządzenie wywiera skutki zarówno na sytuację gospodarczą, jak i na sytuację prawną Królestwa Kambodży i eksporterów będących członkami CRF.
- 127 Ponieważ zaskarżone rozporządzenie ma wpływ na działalność Królestwa Kambodży i CRF, stwierdzenie nieważności ceł wspólnej taryfy celnej przywróconych przez wspomniane rozporządzenie na przywóz do Unii ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży może przynieść indywidualną korzyść Królestwu Kambodży i CRF.
- 128 W związku z tym należy stwierdzić, że Kambodża oraz CRF, w imieniu eksporterów będących jego członkami objętych dochodzeniem prowadzącym do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia, mają interes w dochodzeniu stwierdzenia nieważności wspomnianego rozporządzenia.
- 129 Wniosku tego nie podważa orzecznictwo, na które powołała się Komisja.
- 130 W wyroku z dnia 21 grudnia 2016 r., Rada/Front Polisario (C-104/16 P, EU:C:2016:973), Trybunał rozstrzygnął bowiem kwestię stosowania porozumienia o liberalizacji przez organy państwa trzeciego do obszaru geograficznego stanowiącego przedmiot roszczeń terytorialnych. Kwestia ta dotyczyła zatem problematyki międzynarodowego prawa zakresie uznawania granic danego terytorium, a nie skutków rozporządzenia w ramach polityki handlowej Unii.
- 131 Z ogółu powyższych rozważań wynika, że zarzut niedopuszczalności należy oddalić.

W przedmiocie kosztów

- 132 Zgodnie z art. 133 regulaminu postępowania o kosztach orzeka się w wyroku lub postanowieniu kończącym postępowanie w sprawie. Ze względu na to, że niniejsze postanowienie nie kończy postępowania, rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Z powyższych względów

SĄD (piąta izba w składzie powiększonym)

postanawia, co następuje:

- 1) Zarzut niedopuszczalności zostaje oddalony.**
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 10 września 2020 r.

Sekretarz
E. Coulon

Pełniący funkcję prezesa
S. Papasavvas